

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2780/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Попов, адвокат из ..., против туженог ББ из ... ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 618/19 од 23.11.2020. године, у седници одржаној 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 618/19 од 23.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 618/19 од 23.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 128/19 од 26.09.2019. године, првим ставом изреке, тужбени захтев тужиле који гласи: „Обавезује се тужени да исплати тужилци износ од 121.736,79 динара са законском затезном каматом од дана утужења па до коначне исплате на име накнаде због неоснованог обogaћења, као и да јој накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматаом од дана пресуђења до коначне исплате, је одбијен.“. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 618/19 од 23.11.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), а ради новог тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева у овом спору је деоба заједничке имовине странака стечене у току трајања ванбрачне заједнице, а тужбени захтев је одбијен применом правила о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку, а имајући у виду садржину постављеног тужбеног захтева. Спорно правно питање на које се у ревизији указује везано је за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 10.11.2017. године, а вредност предмета спора у овој парници је износ од 121.736,79 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**